

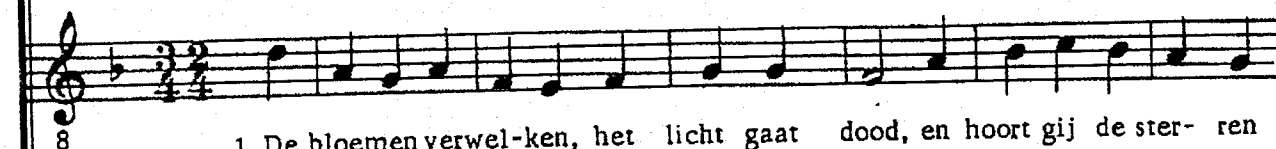
tel uw herinneringen

Tekst: Filip van de Wouwer

Mel. en bew.: R. Schroyens

1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren

1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren

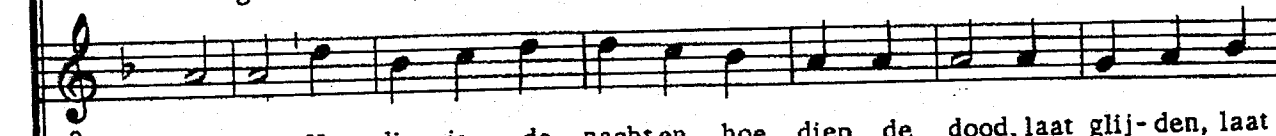
1. De bloemen verwel-ken, het licht gaat dood, en hoort gij de ster- ren

2. Het le- ven, de lief- de, wat wijn en brood en dui- zen- de klei- ne

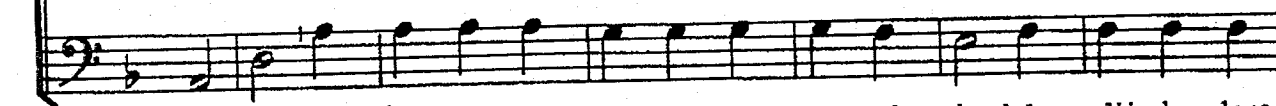
3. Ach, diep is de nachten de dood is groot. Het le-venslaat smal-le

zin - gen: Hoe diep is de nacht en hoe diep de dood, laat glij- den, laat

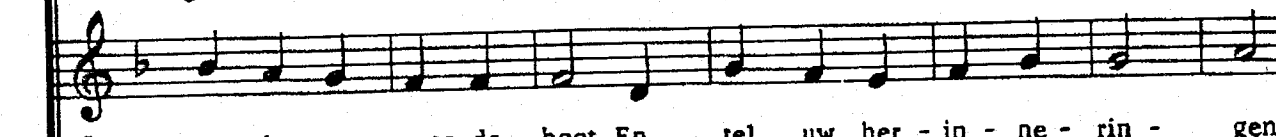
zin - gen: Hoe diep is de nachten hoe diep de dood, laat glij- den, laat

zin - gen: Hoe diep is de nachten hoe diep de dood, laat glij- den, laat
din - gen, zij wor - den be - gra- ven in on - ze dood, ge- bor- gen, ge-
krin - gen, die dei- nen van mor- gen tot a - vond - rood, maar wij- der, veel

glij- den uw moe- de boot. En tel uw her - in - ne - rin - gen.

glij- den uw moe- de boot. En tel uw her - in - ne - rin - gen.

glij- den uw moe- de boot. En tel uw her - in - ne - rin - gen.
bor- gen als in een schoot. En hoort gij ze daar niet zin - gen?
wij- der golft on - ze dood met dui - zend her - in - ne - rin - gen.